

Arrest

nr. 248 573 van 2 februari 2021
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. LOOBUYCK
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 21 augustus 2020 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 6 augustus 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 november 2020 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 18 november 2020.

Gelet op de beschikking van 17 december 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 januari 2021.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KIWAKANA, die *loco* advocaat A. LOOBUYCK verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Er dient op gewezen te worden dat overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) aan de verzoekende partij de grond meegedeeld werd waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld:

"1. Verzoeker dient beroep in tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, getiteld "niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek)", waarbij zijn huidig verzoek om

internationale bescherming niet ontvankelijk wordt verklaard in de zin van artikel 57/6/2, §1, eerste lid van de Vreemdelingenwet.

Blijkens de bestreden beslissing heeft verzoeker naar aanleiding van zijn huidig verzoek om internationale bescherming geen nieuwe elementen of feiten aangebracht, en beschikt het Commissariaat-generaal evenmin over dergelijke elementen, die de kans aanzienlijk groter maken dat verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet in aanmerking komt.

2. Na lezing van het administratief dossier dient te worden vastgesteld dat verzoeker zijn huidig verzoek om internationale bescherming deels steunt op dezelfde motieven die hij naar aanleiding van zijn vorige verzoeken om internationale bescherming heeft uiteengezet. Hij haalt aan dat zijn echtgenote en kindje in België wonen. Hij huwde op 16 juli 2016 immers met A. M. S., samen hebben zij een dochter genaamd S. A. M. (°10 maart 2017 te Aalst). Sinds zijn huwelijk met zijn nieuwe echtgenote kreeg hij er evenwel problemen bij. Hij behoort immers tot een minderheidsclan, zijn clan heeft geen macht in de Somalische gemeenschap. In zijn thuisland mag hij bijvoorbeeld niet met zijn huidige vrouw huwen, dit omwille van zijn afkomst. De grootste problemen doen zich dan ook voor met de clan van zijn echtgenote, met name de Abgal clan. Er geldt immers een strikte scheiding, trouwen met een andere clan mag niet. Op de dag van zijn huwelijk heeft zijn schoonfamilie hem dan ook telefonisch bedreigd, indien hij ooit naar Somalië terug zou keren, zullen ze hem iets aandoen. Zijn schoonfamilie wil hem dan ook doden zodra hij terug in Somalië is. Hij haalt verder aan te vrezen voor een besnijdenis in hoofde van zijn dochter S. A. M., tevens is hij bang dat zij zal uitgehuwelijkt worden op negenjarige leeftijd. Hij stelt tenslotte reeds vijf jaar in België te wonen, hij wil naar school gaan zodat hij zich kan integreren in de Belgische samenleving. Hij wil dan ook graag met zijn familie leven in België en voor hen kunnen werken. Hij legt ter staving van zijn huidig verzoek geen enkel document voor.

In het kader van verzoekers eerste verzoek om internationale bescherming nam het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Er werd immers geen geloof gehecht aan zijn verklaringen betreffende zijn beweerde vervolging in Somalië. Zijn asielrelaas bevatte immers uiterst onaannemelijke, vage en tegenstrijdige verklaringen. Deze beslissing werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd bij arrest nr. 176 888 van 26 oktober 2016.

Zijn tweede verzoek werd niet ontvankelijk verklaard door de commissaris-generaal. Zijn beroep tegen deze beslissing werd verworpen door de Raad bij arrest nr. 222 871 van 19 juni 2019.

3. Artikel 57/6/2, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet, in toepassing waarvan de bestreden beslissing werd genomen, luidt als volgt:

“Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk.”

Om een volgend verzoek om internationale bescherming ontvankelijk te kunnen verklaren, moeten er derhalve nieuwe elementen aanwezig zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker om internationale bescherming in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet.

De parlementaire voorbereiding van de wet van 8 mei 2013 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen en van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, verduidelijkt dat deze kans onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer de verzoeker om internationale bescherming pertinente, geloofwaardige nieuwe elementen aanreikt en terzelfder tijd aannemelijk maakt dat hij deze niet eerder kon aanbrengen. De kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen an sich

bijvoorbeeld niet bewijsvoerend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijke inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen. De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet betwist, doch ongegrond bevonden werd, slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing uitmaken, een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de individuele omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming en anderszins evenmin aantonen dat de algemene situatie van aard is om een beschermingsstatus te wettigen (Parl.St. Kamer, 2012-2013, nr. 53 2555/001, 23-24).

De terminologische wijziging, ontvankelijkheid in plaats van inoverwegingneming -oud artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet sprak over het al dan niet in overweging nemen van een asiolverzoek, daar waar er in de huidige bepaling sprake is van het al dan niet ontvankelijk verklaren van het volgend verzoek om internationale bescherming-, heeft geen enkele impact op de ratio legis die leidde tot de invoering van oud artikel 57/6/2 door de wet van 8 mei 2013, noch op de draagwijdte van het onderzoek van de Commissaris-generaal (Parl.St. Kamer, 2016-2017, nr. 54 2548/001, 116).

4. Aangezien reeds in het kader van verzoekers vorige verzoeken om internationale bescherming werd besloten tot de ongeloofwaardigheid van zijn ingeroepen vrees voor vervolging en gelet op de in de bestreden beslissing gedane vaststelling dat verzoeker naar aanleiding van zijn huidig verzoek om internationale bescherming geen elementen bijbrengt die zijn geloofwaardigheid kunnen herstellen of die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet in aanmerking komt, dient te worden besloten dat verzoeker niet aantoonde in zijn land van herkomst persoonlijke problemen te hebben (gekend). Het is de taak van de verzoeker om zijn verzoek om internationale bescherming te staven en deze regel geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. De Raad stelt echter vast dat verzoeker geen nieuwe elementen aanbrengt waaruit blijkt dat hij een reëel risico op ernstige schade zou lopen.

Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt weliswaar dat verzoeker het niet eens is met de motieven van de bestreden beslissing, doch de Raad stelt vast dat hij in wezen niet verder komt dan het herhalen van zijn verklaringen, het poneren van een vrees voor vervolging, het formuleren van algemene beweringen en kritiek, en het op algemene wijze tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal.

5. Waar verzoeker in voorliggend verzoekschrift de veiligheidssituatie in Mogadishu betwist en verwijst naar artikels en rapporten, om aan te tonen dat de veiligheidssituatie er van die aard is dat Mogadishu niet veilig is, dient opgemerkt te worden dat uit deze informatie geenszins blijkt dat er actueel voor burgers in Mogadishu een reëel risico is op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie blijkt duidelijk dat de situatie in Mogadishu actueel niet van die aard is dat er voor burgers sprake is van een reëel risico op het lijden van ernstige schade als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Verzoeker slaagt er niet in de informatie van verweerder in een ander daglicht te stellen en aan te tonen dat de eruit gedane gevolgtrekkingen onjuist zijn. Het loutere feit dat er nieuwe veiligheidsincidenten hebben plaatsgevonden, betekent op zich niet dat voormelde analyse achterhaald zou zijn.

Voorts merkt de Raad op dat verzoeker zich louter beperkt tot een selectieve lezing van de COI focus "Somalië: Veiligheidssituatie in Mogadishu" waarbij hij tracht de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal om te keren, doch hij slaagt er niet in aan te tonen dat deze gevolgtrekkingen onjuist zouden zijn en dat er actueel voor burgers in Mogadishu een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet zou zijn.

6. Bijgevolg lijkt verzoeker geen elementen aan te brengen die de kans aanzienlijk groter maken dat hij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet."

2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de Vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt gehoord te worden). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn

visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop gewezen te worden dat het verzoek tot horen er niet toe strekt aan de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de Vreemdelingenwet precies gewezen wordt, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

3.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

3.2. Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

4.1. Ter terechtzitting, alwaar zij uitdrukkelijk wordt uitgenodigd te reageren op de beschikking van 13 november 2020, voert verzoekende partij aan dat haar dochter erkend is in België zodat zij niet zomaar naar Somalië terug kan keren zonder haar dochter. Voorts wijst zij erop dat zij behoort tot een minderheidsclan en dat zij dan ook problemen riskeert met de clan van de moeder van haar dochter. Tot slot meent verzoekende partij, gelet op de erbarmelijke veiligheidstoestand in Somalië, dat zij minstens recht heeft op de subsidiaire bescherming.

4.2.1. De Raad stelt vast dat verzoekende partij geen concrete elementen bijbrengt die afbreuk doen aan de in de voormelde beschikking opgenomen grond. Verzoekende partij beperkt zich immers louter tot het herhalen van eerder afgelegde verklaringen en aangehaalde argumenten, zonder dat zij evenwel concreet ingaat op en valabele argumenten bijbrengt die een ander licht vermogen te werpen op hetgeen in de bestreden beslissing en voormelde beschikking wordt vastgesteld.

4.2.2. Het feit dat verzoekende partij haar dochter S.A.M. in België als vluchteling werd erkend, werd reeds tijdens verzoekende partij haar vorig, tweede verzoek om internationale bescherming aangehaald en maakt dan ook geen nieuw element uit in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet dat de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

Volledigheidshalve verwijst de Raad nog naar hetgeen in dit verband eerder in de bestreden beslissing o.a., met verwijzing naar de beslissing en 's Raads arrest in het kader van verzoekende partij haar vorig verzoek om internationale bescherming genomen, wordt gesteld, met name:

“De Raad benadrukte dd. 19 juni 2019 in haar arrest in dit kader nog het volgende: “De Raad benadrukt dat elk verzoek individueel moet worden onderzocht, waarbij rekening moet worden gehouden met de persoon van de verzoeker, de specifieke gegevens van het dossier en de situatie in het land van herkomst op het ogenblik van het nemen van de beslissing aangaande het verzoek, waardoor verzoeker zich niet zonder meer kan steunen op de toekenning van de vluchtelingenstatus in hoofde van zijn dochter teneinde een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin, dan wel een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van de subsidiaire bescherming aannemelijk te maken. Verzoeker haalt in zijn verzoekschrift ook aan dat gezinshereniging niet mogelijk is. De Raad merkt op dat verzoeker niet in concreto aantoont dat gezinshereniging niet mogelijk zou zijn en of hij effectief al een beroep zou hebben gedaan op deze procedure.” (...) Voor wat betreft het feit dat uw echtgenote A.(...) M.(...) Sh.(...) (CGVS N° (...)) en uw dochter S. A. M. (CGVS N° (...)) beiden in het bezit zijn van een internationaal beschermingsstatuut te België, kan er tenslotte nog worden opgemerkt dat u zich om uw verblijf in België (bij uw familie) te regelen/ bestendigen van een andere procedure dan de procedure

om internationale bescherming dient te bedienen. Het doel van de procedure voor internationale bescherming is immers niet om het recht op eerbiediging van het gezinsleven te horen bevestigen, doch wel om na te gaan of de vreemdeling bescherming nodig heeft tegen mogelijke vervolgingen in het land van herkomst omwille van één van de in het Vluchtelingenverdrag vermelde gronden of ingevolge het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in geval van een terugkeer ernaartoe. Het principe van de eenheid van familie staat niet ingeschreven in het Vluchtelingenverdrag, noch in de criteria voor het bekomen van de vluchtelingstatus of de subsidiaire beschermingsstatus vervat in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

4.2.3. Waar verzoekende partij voorts erop wijst dat zij tot een minderheidsclan behoort en dat zij dan ook problemen riskeert met de clan van de moeder van haar dochter, beperkt zij zich tot het louter herhalen van eerder afgelegde verklaringen, waarmee zij dan ook geen afbreuk doet aan hetgeen dienaangaande op goede grond in de bestreden beslissing wordt vastgesteld, namelijk:

“In het kader van uw huidige en derde verzoek om internationale bescherming haalt u aan dat uw echtgenote en kind in België wonen. U huwde op 16 juli 2016 immers met A.(...) M.(...) Sh.(...) (CGVS N° (...)), samen hebben jullie een dochter genaamd S.(...) A.(...) M.(...) (*10 maart 2017 te Aalst) (CGVS N° (...)). Sinds uw huwelijk kreeg u er naar uw mening evenwel problemen bij. U behoort immers tot een minderheidsclan, uw clan heeft geen macht in de Somalische gemeenschap. In uw thuisland mag u bijvoorbeeld niet met uw huidige vrouw huwen, dit omwille van uw afkomst. De grootste problemen doen zich dan ook voor met de clan van uw echtgenote, met name de Abgal clan (cfr. een subclan van de Hawiye clan). Er geldt immers een strikte scheiding, trouwen met een andere clan mag niet. Op de dag van uw huwelijk heeft uw schoonfamilie u dan ook telefonisch bedreigd, indien u ooit naar Somalië terug zou keren, zullen ze u iets aandoen. Uw schoonfamilie wil u dan ook doden zodra u terug in Somalië bent. **Vooreerst is het uiterst opmerkelijk dat u reeds sinds 16 juli 2016 met Mevrouw A.(...) M.(...) Sh.(...) zou zijn gehuwd en u zou pretenderen al op de dag van uw huwelijk zelf door uw schoonfamilie – woonachtig in Somalië – telefonisch te zijn bedreigd, doch u hier in het kader van uw tweede verzoek om internationale bescherming ingediend op 20 november 2018 geen enkel gewag van zou hebben gemaakt, meer nog, u pas in het kader van uw derde asielaanvraag ingediend op 09 maart 2020 – en aldus maar liefst bijna vier jaar na uw huwelijksdag en de door u genoemde dreigementen – een eerste maal hiervan melding zou maken. Dit gegeven ondermijnt dan ook reeds in ernstige mate de door u ingeroepen vrees voor vervolging te Somalië jegens uw schoonfamilie.** Voor wat betreft de relatie tussen de Sheikhal en de Hawiye clan (cfr. Abgal vormt een subclan van de Hawiye clan), kan er nog worden opgemerkt dat de Sheikhal clan door sommigen als een minderheidsgroep wordt aanzien, doch deze clan anderzijds ook wordt beschouwd als zijnde geassocieerd met de Hawiye clan, meer nog, een subclan van de Hawiye uitmakend. De Sheikhal clan zou – als mogelijke minderheid – dan ook bescherming kunnen zoeken en zelfs weten te verkrijgen via de andere Hawiye-leden (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). U geeft overigens zelf aan tot de clan Hawiye te behoren (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal dd. 14 april 2016 p. 5), uw clanlijn zou immers als volgt luiden: “Dahir, Abdinur, Sheikh Mohamed, Sheikh Osmaan, Sheikh Omar, Faqa Osmaan, Mohamed, Hussein, Ali, Osmaan, Mohamed, Sheikh Sadiq, Mohamed, Awnur, Sayed, Mohamed, sheikh Osmaan Faqa Omar ook genaamd Qandarshe, dat is een bijnaam, Martile, Heraab, Dame, Gorgarte, **Hawiye**” (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal dd. 14 april 2016 p. 5). Er werd u toen letterlijk gevraagd of de Sheikhal ook soms als een aparte clan zou worden aanzien, namelijk een clan dewelke niet onder Hawiye zou vallen, wat u toen nadrukkelijk zou hebben ontkend (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal dd. 14 april 2016 p. 6). **U geeft aldus zelf overduidelijk de relatie tussen de clans Hawiye en Sheikhal weer, meer nog, uw clan Sheikhal zou naar uw mening - net zoals de clan Abgal van uw huidige echtgenote – een subclan van de hoofdclan Hawiye uitmaken.** Voor wat betreft het door u aangehaalde element dat er een strikte scheiding zou gelden en uw clan Sheikhal niet zou mogen huwen met een andere clan, kan er overigens nog worden opgemerkt dat u zelf aangeeft dat uw vader als Sheikhal-man met een vrouw behorend tot de clan Hawiye<Murursade (cfr. uw moeder) was gehuwd. U heeft in het kader van dit huwelijk overigens nooit gewag gemaakt van enig probleem. Verder verklaarde u eveneens in het kader van uw eerste asielaanvraag op 25 juni 2016 te Mogadishu te zijn gehuwd met Mevrouw A.(...) M.(...) F.(...), eveneens tot de clan Hawiye<Murursade behorend (zie interview DVZ dd. 16 december 2015 p. 6). Ook in het kader van dit huwelijk heeft u nooit enige problemen ingeroepen. Bijgevolg kan er dan ook bijzonder weinig geloof worden gehecht aan uw bewering als zijnde er een strikte scheiding zou gelden en uw clan Sheikhal niet met een andere clan zou mogen huwen, meer nog, bovengenoemde huwelijken staven eerder de relatie tussen de clans Sheikhal en de Hawiye. Op

basis van een - overigens louter blote - bewering als zijnde u als een Sheikhal-man zal worden gevisieerd door uw schoonfamilie bij een terugkeer naar Somalië, dit gezien u in België huwde met een Abgal (cfr. eveneens een subclan van de Hawiye zijnde) vrouw, kan dan ook – zeker gezien bovenstaande opmerkingen - geen nieuw element vormen dewelke de kans aanzienlijk groter zou maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Er kan voor de volledigheid nog worden opgemerkt dat er door het CGVS aan uw echtgenote op 06 augustus 2015 de subsidiaire beschermingsstatus werd toegekend (CGVS N° (...)), wat maakt dat zij in België een internationale beschermingsstatus geniet.”

Verzoekende partij werpt hier dus, nu zij niet verder komt dan het louter herhalen van eerder afgelegde verklaringen, geen ander licht op.

4.2.4. Verzoekende partij is tot slot de mening toegedaan dat gelet op de erbarmelijke veiligheidstoestand in Somalië, zij minstens recht heeft op de subsidiaire bescherming. Ze gaat, nu zij zich beperkt tot die algemene stelling, evenwel niet in het minst op en also geheel voorbij aan hetgeen hierover reeds in de beschikking van 13 november 2020 werd opgemerkt:

“Waar verzoeker in voorliggend verzoekschrift de veiligheidssituatie in Mogadishu betwist en verwijst naar artikels en rapporten, om aan te tonen dat de veiligheidssituatie er van die aard is dat Mogadishu niet veilig is, dient opgemerkt te worden dat uit deze informatie geenszins blijkt dat er actueel voor burgers in Mogadishu een reëel risico is op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie blijkt duidelijk dat de situatie in Mogadishu actueel niet van die aard is dat er voor burgers sprake is van een reëel risico op het lijden van ernstige schade als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Verzoeker slaagt er niet in de informatie van verweerder in een ander daglicht te stellen en aan te tonen dat de eruit gedane gevolgtrekkingen onjuist zijn. Het loutere feit dat er nieuwe veiligheidsincidenten hebben plaatsgevonden, betekent op zich niet dat voormelde analyse achterhaald zou zijn.

Voorts merkt de Raad op dat verzoeker zich louter beperkt tot een selectieve lezing van de COI focus “Somalië: Veiligheidssituatie in Mogadishu” waarbij hij tracht de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal om te keren, doch hij slaagt er niet in aan te tonen dat deze gevolgtrekkingen onjuist zouden zijn en dat er actueel voor burgers in Mogadishu een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet zou zijn.”

Hier wordt dan ook geen afbreuk aan gedaan. Het komt aan verzoekende partij toe om *in concreto* aan te tonen dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst Somalië een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet, waar zij echter manifest in gebreke blijft.

5. Derhalve wordt geen afbreuk gedaan aan voormelde in de beschikking aangevoerde grond (en de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen). Bijgevolg brengt verzoekende partij geen elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat zij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee februari tweeduizend eenentwintig door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS